

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17462

гр. София, 23.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 138 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВА АН. АНАСТАСИАДИС

като разгледа докладваното от ИВА АН. АНАСТАСИАДИС Гражданско дело № 20231110151500 по описа за 2023 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

С исковата молба и с отговора на насрещната искова молба са представени писмени документи, които са допустими, относими и необходими, предвид което следва да бъдат приети като доказателства по делото.

Следва да бъде допусната съдебно – счетоводна експертиза по задачи, поставени от съда.

Следва да бъде отхвърлено искането на ищеца за събиране на гласни доказателствени средства за установяване на факта на извършване на авансово плащане в полза на ответника на сума в размер на 500 лева, доколкото по арг. от нормата на чл. 164, ал.1, т. 4 ГПК не е допустимо да се слушат свидетели за доказване на погасяване на установени с писмен акт парични задължения – каквото е задължението за заплащане на трудово възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СЪДЪТ приканва страните към спогодба.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото представените към исковата молба и отговора на насрещната искова молба писмени документи.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за ангажиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане за установяване на факта на предоставяне на ответника на парична сума в размер на 500 лева.

ДОПУСКА съдебно – счетоводна експертиза със следните задачи, вещото лице, след като се запознае с представените по делото писмени доказателства и извърши проверка

в счетоводството на ответното дружество и личното трудово досие на ищеца, както и след като се запознае с ведомостите за заплати за процесния период, да даде заключение:

1./ относно това какъв е дължимият нетен размер и дали са начислени, и в какъв размер, както и заплатени ли са на служителя Д. трудовите възнаграждения за процесния период /м.юни 2023 г. – 06.07.2023 г. включително/;

2./ и с оглед на издадената заповед № 110/ 31.07.2023 г. за прекратяване на трудовото правоотношение, относно това, дали е начислено и в какъв размер, както и заплатено ли е на служителя Д. обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ /в.л. да съобрази нормата на чл. 177 КТ при определяне на размера на обезщетението по чл. 224, ал. 1 КТ/;

3./ относно това, дали са внесени публичните задължения към държавата за данъци и осигуровки върху неизплатените задължения за възнаграждения и обезщетение.

ОПРЕДЕЛЯ ДЕПОЗИТ в размер на 280,00 лв., платим от бюджета на съда.

НАЗНАЧАВА за вещо лице **Маргарита Методиева Георгиева**.

УКАЗВА на вещото лице да работи по задачите на допуснатата експертиза.

ПРЕДУПРЕЖДАВА „Старт Спед“ ЕООД, че в случай че създава пречки при събирането на доказателства, съдът може да приложи последиците на чл.161 ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в о.с.з на **13.06.2024 г. от 09:30 часа**, за когато да се призоват страните и вещото лице.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ответника и препис от отговора на насрещната искова молба и документите към него.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД на делото, както следва:

Предявене е иск с пр. осн. чл.221, ал.2 КТ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата **750 лева**, претендирана като обезщетение при дисциплинарно уволнение на служителя, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 18.09.2023 г., до погасяването.

Предявени са насрещни искове от ответника с правно основание чл. 128, т. 2 КТ, чл. 224, ал. 1 КТ и чл. 86 ЗЗД.

В исковата молба ищецът „Старт Спед“ ЕООД твърди, че с ответника са били страни по безсрочно трудово правоотношение, което е било прекратено, тъй като на последния е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Поддържа, че в този случай, служителят дължи обезщетение в размер на брутното си трудово възнаграждение за срока на предизвестието /2 месеца/, което ищецът претендира, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 18.09.2023г., до погасяването. Претендира сторените по

делото разносните. Оспорва предявените насрещни искиове, доколкото счита, че претенциите на служителя са погасени с направено в негова полза авансово плащане в размер на 500 лева по издаден от дружеството РКО на 09.06.2023 г.

Ответникът **И. П. Д.**, редовно уведомен, в срока по чл.131 ГПК е депозирал отговор, в който не оспорва, че между страните е съществувало трудово правоотношение, което е било прекратено на 27.08.2023 г., като му е наложено наказание „дисциплинарно уволнение“ заради неявяване на работа повече от два работни дни, считано от 07.07.2023 г. до 10.07.2023 г. Признава, че претенцията на ищеца е основателна до сумата от 331,61 лева. Поддържа, че м.06 и м.07.2023 г. е полагал труд за ищеца, а последният не му е престириал насрещно дължимото трудово възнаграждение в общ нетен размер от **357,86 лева**. Сочи, че ищецът следва да заплаща трудовото възнаграждение не по-късно от 30-то число на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът, съответно е изпаднал в забава в плащането на дължимата работна заплата. Поради това дължи мораторна лихва в общ размер на **22,80 лева** за периода от 01.08.2023 г. до 24.01.2024 г. включително. Ответникът излага твърдения, че е останало и неизплатено и обезщетение за 2 дни неизползван платен годишен отпуск, което претендира в размер на **35,71 лева**, заедно с лихва за забава в размер на **2,02 лева** за периода от 25.08.2023 г. до 24.01.2024 г. включително. За посочените суми предявява насрещни искиове, които са приети за съвместно разглеждане в настоящото производство. Моли исковите да бъдат уважени. Претендира законната лихва върху трите главници от датата на предявяване на исковите – 25.01.2024 г., до погасяването. Претендира сторените по делото разноси.

По иска по чл. 221, ал. 2 КТ в тежест на ищеца е да докаже, че надлежно е упражнил възникнало право на уволнение на твърдяното основание и размера на обезщетението.

В тежест на ответника при установяване на горните обстоятелства е да докаже погасяване на дълга.

По иска по чл. 128, т. 2 КТ в тежест на ищеца е да докаже съществуване на трудово правоотношение с ответника, съответно размера на брутното трудово възнаграждение за съответния период, както и че е поканил ответника да му заплати обезщетението по чл. 224, ал. 1 КТ.

УКАЗВА на ищеца, че не сочи доказателства, че е поканил ответника да му заплати обезщетението по чл. 224, ал. 1 КТ.

При установяване на горните предпоставки в тежест на ответника е да обори презумпцията за добросъвестно изпълнение на задълженията от страна на ищеца, както и да е изпълнил задълженията си за заплащане на претендираните възнаграждения, и обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ.

Страните не спорят относно съществуването на безсрочното трудово правоотношение между тях, което е било прекратено на 24.08.2023 г., тъй като на ответника е наложено наказание „дисциплинарно уволнение“ заради извършени от него конкретни нарушения на трудовата дисциплина - неявяване на работа повече от два работни дни, считано от

07.07.2023 г. до 10.07.2023 г., както и че размерът на последното получено от ответника брутно трудово възнаграждение за пълен отработен месец е 375 лева, поради което и тези обстоятелства не се нуждаят от доказване и съдът приема същите за безспорни по делото.

Определението е окончателно.

Съдия при Софийски районен съд: _____